

KAIMĄ KEIČIA ŽMONĖS, O KAIMAS – ŽMONES

Biblioteka – vieta, kur juntamas gyvenimo pulsas

Virginija JUŠKIENĖ
ŪP korespondentė

Šiandienos žmogus turi išmanųjį telefoną – ko jam dar gali reikėti, jeigu visas yra po ranka? Bet žmogus net ir su telefonu eina į biblioteką, į skaityklą. Vis dar eina. Ir tai – bibliotekose triūsančių žmonių nuopelnas.

Kiek kitokia

Bibliotekininkė Jūratė Samulionienė, kalbėdama su „Ūkininko patarėju“, pripažino: „Išmanieji telefonai žmones atitolino nuo bendravimo, pakeitė skaitymo įpročius, sumenkino popierinių spaudinių poreikiai, bet išlikimųjų vis dar yra. Biblioteka išliko gyva, triukšminga, veikli, tik ji dabar kitokia.“

Kad kitokia – tikra tiesa. Buvusioje žydų sinagogoje esanti Kupiškio r. savivaldybės viešoji biblioteka, rekonstruota prieš trejus metus, moderni ir šiuolaikiška, su interaktyviomis erdvėmis vis dar yra naujiena savims ir atvykėliams. Čia gausu grupinių ir pavienių ekskursijų, keliautojų iš Lietuvos ir užsienio šalių. Svečiai žavis, giria, stebisi. O savieji lankytojai turi savo kasdienę rutiną, įpročius.

Kiekvienam pagal poreikius

Kasdien popietėmis būna daug vaikų. Jie pasklinda iš žaidimų erdvės po visą biblioteką, eina pabūti prie kompiuterių, ruošia namų darbus, laukia, kol tėvai baigs darbą ir vešis namo. Jaunimas, ypač vasarą, atsineša asmeninius kompiuterius, dirba. Yra įrengta individualaus darbo kabina dirbti kompiuteriu, kai reikia susikaupti, atsiriboti nuo bendros erdvės. Vyresnio amžiaus žmonės antradieniais, ketvirtadieniais ir penktadieniais iš ryto ateina paskaityti laikraščių, vietinio ir šalies, kiek jų belikę popierinių. Skaitykla kai ką iš kultūrinės spaudos gauna dovanų, taip pat prenumuoja 9 laikraščius, 23 žurnalus, Tarp jų ir

Bibliotekininkė Jūratė Samulionienė įsitikinusi, kad visi daiktai, kaip ir žmonės, turi savo vertingas istorijas.

„Ūkininko patarėją“. Laikraštis turi savo nuolatinis skaitytojus.

„Ateina ūkininkai, tiksliau, ūkininkų žmonos, prašo nuko-pijuoti kai kuriuos straipsnius apie valdžios sprendimus ar kitą svarbią žemės ūkio informaciją, paieškoti ankstesnių metų komplektų. Moterims rūpi praktiškai patarimai apie buitį, augalus, sodybų tvarkymą“, – pasakojo bibliotekininkė Jūratė, palydėdama po erdvią skaityklą. Būna, kad susidaro eilutė laukiančiųjų vieno laikraščio.

O ką veikti atėjusiems, kai nuo skaitymo pavargsta akys?

Degtukų dėžučių kolekcija. Ją sutiko parodyti tolimųjų reisų vairuotojas Aurimas.

Bibliotekininkė J. Samulionienė rodė už širmos įrengtą masažinę kėdę, kur galima prisėsti ir atsipalaiduoti. Čia yra minkštų kempelių, atskiras stalas ramesniam pabuvimui. Jeigu oras gražus, lankytojai gali išeiti į atvirą terasą ant pastato antrojo aukšto stogo. Čia planuojama įrengti užuovėją nuo kaitrios saulės ar lietaus – jau įgyvendinamas projektas „Bibliotekos burės“. Taip pat galima pasižvalgyti po skaityklos stiklines vitrinas ir lentynas virš knygų – ten visada atsiras kokių nors įdomių.

O jei žmogus namuose pamiršo skaitymo akinius, bibliotekininkė ir tuo pasirūpino – nupirko įvairių akinių, kad kiekvienas galėtų išsirinkti tinkamiausius.

Pačios bibliotekininkės įdirbis

Šiuo metu skaitykloje eksponuojama degtukų dėžučių kolekcija. Priešais ant lentynos sudėta keraminių indų kolekcija – visokios vazos, vazelės, puodeliai, bokalai ir lėkštelės tik mėlynai nuspalvinti. Anksčiau buvo su-

rengtos suvenyrinių dramblių, raktų pakabukų, jūros akmenėlių, įvairių rankdarbių, nėrinii, piešinių parodos, įvairių asrėninių suvenyrų kolekcijų. Kaip gimsta tokių parodėlių idėjos?

Bibliotekininkė Jūratė prisipažino pati esanti nuo vaikystės atkakli visokių dalykėlių kaupė-

„Ūkininko patarėjus“ yra naudingas tiems, kurie dirba žemės ūkyje ir mėgsta kaimą.

ja ir rinkėja. Gauna dovanų, būna gaila išmesti, nes viskas pasakoja apie praeitį, buvusį gyvenimą, sutiktus žmones, pažintis. Kadaiše rinko pašto ženklus, vaikiškas knygeles, atvirktus, kalendorius, magnetukus, dabar kolekcionuoja rašiklius, kvėpalų butelius, kavos puodelius su užrašais, įvairių šalių monetas.

ŪP pašneko-vė juokėsi: „Kas rūpi, tą aplinkui pirmiausia ir matau, ieškau, klausinėju, dairausi, kai po Kupiškį vaikštinėju ar su sese dviračiais po rajoną važinėjame. Yra daug nagingų, kūry-

bingų žmonių mūsų kaimuose, miesteliuose, jie turi ypatingą, įdomių savo sukurtų darbų, per-darytų sendaikčių, bet jau pri-kalbinti viešai autorius rodytis – sunkiai įveikiama užduotis. Kolekciją ar darbus imk, rodyk, o pavardės neminėk, esą niekam nenori aiškintis, nėra meninin-kas ir jokia žymybė. Gerbiant toki žmogaus norą, kartais tenka parašyti – anonimas.“

Žmogaus minties laisvė

Bibliotekininkė J. Samulionienė užsiminė ir apie įvairius suaugusiųjų užimtumo veiklas, išausgusį dėmesį antriam daiktų

panaudojimui bei tvarumo aktuali-joms. Tai artima jos požiūriui į aplinką, praeitį ir žmonių buitį bei istoriją liudijančius daiktus, todėl skaitykloje tikrai netrūks parodų ir asmeninių kolekci-jų pristatymų. Visi bibliotekos skyriai rengia tokias nedideles parodas. O žvilgsnį į skaityklą šįkart nukreipė viena detalė – dė-žutė su skaitymo akiniais. Taip į modernią erdvę ateina namų jau-kumas ir atidus rūpestis kiekvie-nu, kuris peržengia bibliotekos slenkstį. Kažkuris iš lankytojų pastebėjo, kad niekur Lietuvoje to neteko matyti.

Autorės nuotraukos

Skaityklos lentynose – ne tik knygos, bet ir mėlynai dekoruoti keraminiai indai iš Jūratės Samulionienės kolekcijos.

Jeigu kas pamiršo skaitymo akinius, gal tiks esantys skaitykloje.

Projektą iš dalies finansuoja

MRF MEDIJŲ
RĖMIMO
FONDAS